

en Fare for Kreditorerne, som den, der kan blive Følger af, at en Handlende fortsætter sin Forretning, efterat have standset sine Betalinger. De øvrige Betragtninger, som ovenfor ere anførte, tjene kun til at bevise, at det undertiden kan være vanskeligt i de enkelte Tilfælde at afgjøre, om en Person er Handlende, men den Omstændighed, at Anvendelsen af et vist Skillemærke stundom kan give Anledning til Vanskelighed, kan ikke være noget Bevis for, at Skillemærket bør opgives. Ligesom andre nyere Konkurslove lader Forflaget det derfor være Regelen, at Betalingernes Standstning kun er en Grund til Konkurs, naar Skyldneren er Handlende eller driver en Næring, som maa stilles i Klasse med Handel. Er Skyldneren ikke i saadan Livsstilling, kan en Fordringshaver ikke fremkalde Konkursbehandling af hans Bo, medmindre han godtgjør, at dette er utilstrækkeligt til Betaling af hans Gjæld (§ 42), hvorhos det i Almindelighed maa kræves, at den paagjældende Kreditors Fordring er forfalden, og at den ikke er sikret ved tilstrækkeligt Pant.

Det bør utvivlsomt være den almindelige Regel, at en Fordringshaver ikke kan sride til Retsforfølgning, før hans Fordring er forfalden; da nu en af Kreditorerne fremtvungen Konkurs maa betragtes som en Retsforfølgning, bør det i Almindelighed kun tilstedes de Fordringshavere, hvis Krav ere forfaldne, at fremkalde Konkurs. Den omhandlede Regel, som hidtil hos os har været gjældende ikke blot med Hensyn til Konkurs, men i Almindelighed endog med Hensyn til Arrest, er vistnok grundet i Forholdets Natur. Naar der er givet en Mand Kredit, har Kreditor ikke Mere at fordræ end til Forfaldstiden at faa sine Penge; han maa afvente dette Tidspunkt og kan ikke i Mellemtiden fordræ noget Regnskab af Skyldneren for, hvorledes hans økonomiske Stilling er, og i Regelen heller ikke kræve Sikkerhedsforanstaltninger anvendte mod Skyldneren, selv om han maatte kunne oplyse Forandringer i dennes økonomiske Forhold, som kunne siges at true hans Retsnydelse. Foregreben Retsforfølgning bør kun undtagelsesvis indrømmes, og kun under særlige Omstændigheder. Saaledes først og fremmest, naar Skyldneren undviger for Gjæld og derved saa at

sig selv opgiver sit Bo ved at lade det uden Bestyrelse, jfr. § 41. Men dernæst kan der ogsaa udenfor dette Tilfælde blive Spørgsmaal om Afgang for en Kreditor, hvis Krav ei er forfaldent, til at fremkalde Konkurs. Betingelserne herfor synes maatte være følgende, nemlig:

1) at der foreligger en vensynlig Fare ikke blot for, at Fordringen, naar den forfalder, ikke vil blive fyldestgjort fuldt ud, men tillige for, at den, hvis Retsforfølgning opsættes indtil da, vil erholde Dækning i et væsentligt ringere Omfang, end hvis der nu blev begyndt Konkursbehandling, og

2) at denne Fare godtgjøres ved et bestemt Faktum af en saadan Karakter, at det i Almindelighed taget kan bringes paa det Reue, uden at Kreditor behøver at undersøge Skyldnerens Forhold en Undersøgelse, til hvilken han, ialtsald før Forfaldstiden, er uberegtiget. Et Kreditor tilfældigvis er bleven istand til at oplyse et i førstnævnte Henseende betegnende Faktum, som ikke har sidstansførte Karakter, synes ikke at burde komme i Betragtning.

De nævnte Betingelser ere tilstede, naar en Handlende har standset sine Betalinger. Herved odelægges hans Kredit, som efter Besskaffenheden af hans Næringsvei er ham uundværlig; uden Kredit vil Fortsættelsen af hans Forretning kun kunne føre til en yderligere Forværrelse af hans økonomiske Stilling, og den heri liggende Fare for hans Kreditorer bliver saa meget større paa Grund af et Handelsbos eiendommelige Besskaffenhed, som gjør det vigtigt, at Paagjældende under de angivne Omstændigheder hurtigst muligt bliver sat ud af Raadighed over sin Formue. Det er saa meget nødvendigere at tillægge ogsaa dem, hvis Fordringer ikke ere forfaldne, en saadan Ret, fordi de ikke før Tiden kunne sride til at inddrive deres Tilgodehavende ved almindelig Retsforfølgning. En anden Sag er, at det, naar Skyldneren betaler alle løbende forfaldne Fordringer, maa siges, at Betalingsstandsningen er ophørt, og hermed er da al